

hans en oud.

'n Moeder ween. Dog daar 's voorwaar.
twee moederliefes hier bynekaar,
twee moederliefes — die een in kimp
geknek: 'n lykje met haar pop.

Kanondrenn kom oor balt en dal.
waar moedersorg se lewens val.

Die laatste regels, met dit: waar de levens
vallen, die van zooveel moederzorg getuigen, vlij-
men zoo in tegen dit simpele (historische) tooneel-
tje van moederliefde.

Tenslotte nog een van de stichtelijke dichters:
een bewering wel naar ander (Duitsch) origineel,
maar duidelijk beeld van den dichter zelf in z'n
beste eigenschappen: z'n geloof, en z'n liefde tot
het vaderland, beide samengevat in het gebed:

O vader, ons nader U troon in gebede,
vertrouend en houdend op rug en op eer.
O, U in verlede ons hulp, hoe sou hede
voet U oog dan die bode oor ons trimfeer.

Ná lye en stren het steeds U genade
ons harte we smarte verligting geskenk.
Ná storme se woede het altijd die — het.
soek daag'tand ná donker verskyn op U
wenk

Kom, sweer voor die Here nou trou aan
mekander,
in lewe en strewe, want eendrag maak
mag. —
Vol moed, tot die lewe ons een dag
begewe!
vir ons dierbaar Suid-Afrika trou op
die wag.

Beskermer, ontfermer, bestuurder van
volke,
verlig ons, en rig ons, en staan ons
weer bij.
En nooit sal ons buig nie, geen vyand
ooit juig nie;
en U naam sal ons lowe, O, Heer, maak
ons vrij!

C. T.

1) tot het leven ons eens verlaten zal, dus: tot we sterven.

Naschrift. Weer ontvang ik onder vriendelijken
dank uit den kring onzer lezers voor Alice Nahon
[15.]

Den heer G. T.H. te M. hoop ik nu spoedig te ant-
woorden.

UIT DE BUITENLANDSCHE KERKEN.

Wat Kleingood.

In de Reformed Church van de Ver. Staten
nam men reeds direct nadat de Synode van Utrecht
was uiteengegaan, notitie van wat op haar was
verhandeld. Met betrekking tot de belijdenis-vragen
komt de schrijver van het „wekelijksch budget“
in de „Hope“ tot de conclusie: „in onze Hol-
landsch sprekende gemeenten zal men
weldoen zich van deze formula te be-
dienen“. In verband met hetgeen in deze zelfde
rubriek gezegd wordt inzake het vrouwenkiesrecht,
merken wij, dat in de Gereformeerde Kerk dit
vraagstuk in 1916 tot eene beslissing is gekomen.
„Zij bepaalt, dat het kiesrecht aan alle
leden behoort in volle gemeenschap
die den leeftijd van achttien jaar heb-
ben bereikt“. De berichtgever gaat dan aldus
voort: „zooals nu in Nederland er Kerken (?) zijn,
die reeds het vrouwenkiesrecht hadden ingevoerd,
zoo waren er ook in Amerika, die dit hadden
gedaan vóór 1916, omdat de Constitutie zich niet
duidelijk uitsprak over dit punt en voor tweemaal
uitlegging vatbaar was“.

In de Christelijke Gereformeerde kringen nam
men, zooals haast vanzelf spreekt, naastig kennis
van het verhandelde op onze Synode. Het Chris-
tian Journal nam o.a. over een gedeelte van
hetgeen Prof. Dr. V. Hepp in dit blad schreef
in verband met Dr. H. Beets' toespraak tot de
Synode.

In De Wachter, ik bedoel de onze, niet de
Amerikaansche, las ik eene mededeeling, dat Dr.
Henry Beets tot professor is benoemd voor de
kerkgeschiedenis. Hij heeft op dat terrein zijn
sporen verdiend. Meer dan één werk verscheen van
hem in 't Nederlandsch, rakende in het bijzonder de
geschiedenis der Christelijke Gereformeerde Kerk;
ik noem alleen maar „de Chr. Geref. Kerk,
zestig jaren van strijd en zegen door
Henry Beets“. Zijn laatste kerkhistorisch werk
is verschenen na de Synode van Utrecht onder den
titel: The Christian Reformed Church in North America, its history, schools,

missions, creed and liturgy, distinc-
tive principles and practices and its
Church government. Dit boek is bestemd
om een Handboek en Studieboek te zijn
voor leden van onderscheiden vereenigingen. Het
is daartoe bijzonder doelmatig ingericht. Daarop
denk ik elders terug te komen.

Uit een schrijven, dat ik ontving, werd mij dui-
delijk, dat ook in onze kringen eene beweging
is gaande, om te verhuizen naar Canada. Ik zeg
ook in onze kringen en mag er bijvoegen ook
uit ons land. Uit onderscheiden landen van Europa
begint een trek naar Canada. De Canadeesche
regering heeft evenals die der Vereenigde Sta-
ten met het oog daarop haar maatregelen geno-
men. De maatregelen van Canada lijken mij bil-
lijker en redelijker, dan die der Vereenigde Staten.
Deze laatste bepalden onder meer het aantal,
dat uit de onderscheiden landen kan worden toe-
gelaten. Canada let meer op de vereischten der
emigranten te stellen. Die eischen rekenen ook
met de zedelijke gesteldheid der landverhuizers.

Zij zullen werven, van wie zij duchten, dat een
verkeerde invloed kan uitgaan. De regeer-
ing van Canada treft, dunkt mij, wijze maat-
regelen. Ook wil zij invloed oefenen op de keuze
van de plaats, waar zich de emigranten wenschen
te vestigen. Zij houdt rekening met de behoeften
aan verschillende werkkrachten en daarom wil zij
dezen her- en anderen derwaarts dirigeren.

Omdat ook in onze kringen de aandacht is geves-
tigd op Canada, deel ik iets mede met betrekking
tot het kerkelijk leven aldaar. In onderscheiding
van de landen in Zuid-Amerika is het protestant-
sche volksdeel in Canada zeer talrijk en vooral
zou dat de Presbyteriaansche Kerken. Toronto is
een centrum van presbyteriaal kerkelijk leven.
Geen wonder! De nazaten der Hugenoten uit
Frankrijk en der Conventanten uit Engeland
en Schotland vormen een aanzienlijk deel onder
de Protestanten van dit rijke land.

In den laatsten tijd echter heeft zich de „een-
heidsbeweging“ nergens zoo sterk geopen-
baard als in Canada. Zij heeft geleid in beginsel
tot de formatie van eene Vereenigde Kerk,
waarin zijn samengesmolten de presbyterianen, con-
gregationalisten en methodisten. Wij kunnen onzen
mensen deze kerkgemeenschap niet aanbevelen.
Gelukkig is er o.a. in Winnipeg, werwaarts
uit ons land ook emigranten schijnen te trekken,
eene Christelijke Gereformeerde Kerk
en ik vermoed dat ook de Reformed Church
haar gemeenten in Canada zal tellen. In Schotland
vestigt men ook de aandacht van de Kerken,
waarmede wij correspondentie onderhouden, op
Canada; the Record van December wijdt op
bl. 493 daaraan een artikel.

Nu ik Schotland noem, deel ik even mede, dat
de afgevaardigde op de Synode van Utrecht van
de Original Secession Church, Rev.
Francis Davidson van Paisley niet de
eerste de beste was, maar niemand minder dan
de Moderator, Praeses, van de laatstgehouden Sy-
node der Kerk.

Misschien kan het sommigen onzer oudere broe-
ders interesseeren, dat de Universiteit van Glas-
gow, den onder ons bekenden en sympathieken
Professor J. Morton van Glasgow, van de Original
Secession Church, heeft gepromoveerd tot Doctor
in de Theologie.

Van het verre Westen keeren wij ons nu tot
het verre Oosten. De berichten rakende de hou-
ding, die de bolsjewistische Regering aanneemt
tegenover de Kerken, loopen nogal wat uiteen.
Dat deze regering zeer vijandig staat tegenover
den godsdienst, vloeit als vanzelf uit haar begin-
selen voort. De Grieksch Orthodoxe Kerk heeft
het in vele van haar ambtsdragers zeer hard gehad
onder dit bewind van schrik.

Dit terrorisme woedt eveneens tegen de
Roomsche Katholieke Kerk. De ruil schijnt echter
voor het Protestantisme niet erg nadeelig te zijn.
Dit had het onder het Czarisme zeer kwaad. En
in zekere mate is het bolsjewisme voorstander van
godsdienstvrijheid, echter zoolang, als naar het
oordeel ook van vele socialistischen, deze niet staats-
gevaarlijk moet worden geacht. Een zeer subjek-
tief standpunt! Een zeer rekkelijk begrip! Met dat al
schijnt (men moet voorzichtig zijn met de elkan-
der wel eens tegensprekende berichten) de zaak
van Gods koninkrijk in Rusland eer vooruit dan
achteruit te gaan.

De vrije beweging en prediking van het Evangelie
schijnt ook in Italië in gedrang te komen. De
voormalige socialist Mussolini is als ac-
tivist en bon Catholique, wat zijn ver-
draagzaamheid ten opzichte van de prediking van
het Evangelie naar de Schriften betreft, weinig
veranderd. Hij acht het Protestantisme staatsge-

vaarlijk en houdt een oogje in het zeil. Eenzelfde
beginsel beheerscht in dezen den activist Mussolini
als voormaals den socialist Mussolini.

In Polen verkeerden de Evangelischen krachtens
hetzelfde beginsel in groote moeilijkheden.

De Amerikanen, die België hebben gekozen tot
arbeidsveld van eene naarstige prediking van het
Evangelie, klagen, dat zij hebben te kampen met
twee vijanden van het Godrijk: de kroeg en
de kermis.

Wij willen de uitstalling van dit „kleingood“
eindigen met eene mededeeling van hen, die ons
onder alle Kerken het naaste zijn. De „Grensboten“,
het zeer goed geredigeerde Organ für die ali-
reformierten Gemeinden in der Graf-
schaft Bentheim und Ostfriesland heeft
in zijn laatste nummer van den 19 Jan. een uit-
nemend artikel van de hand van Ds E. Kolth-
hoff, van Veldhausen over onze belijdenis-
vragen, waarin hij die van Utrecht vergelijkt met
die onder hen in gebruik zijn. Uit deze verge-
lijking kan ons blijken, hoe gezond gereformeerd
onze broederen over de grenzen denken en helijden.

G. KEIZER.

BOEKBESPREKING.

„De tijd van het Einde of de dwaling der
kerken in zake Israël's toekomst“, door A.
Renard, Lid der Ger. Kerk.

De schrijver late zich door Ds Jaes. van Nes van
's Gravenhage, of door een anderen predikant den weg
des Heeren bescheidenlijker uitleggen.

„God of goud.“ „De heiliging van 's Heeren
naam in den handel“, door T. Houtstra,
handelsreiziger, met een woord ter inlei-
ding van Mr Dr E. J. Beumer,
Utrecht. — „Laurens Coster“.

Een krachtig getuigenis.

Vinde het in handelskringen luiden weerklank.
HEPP.

KERKNIEUWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweemaal te:

Apeldoorn: J. Visscher te Hylward en Dr J. Waterink te
Zutten.

Beroepen te:

Beestum: H. Velkamp te Anna Jacoba Polder.
Katendrecht: H. Popma te Voorhuizen.
Westervoort: W. F. S. van Lingen te Gorkesluis-Strasbos.
Willemsd.: eind. J. W. Eggink te Hoogeveen.

Bedankt voor:

Schiedam: P. C. de Bruijn te Oudewater.
Westergoost: J. Lustigheid te Uithuizermeulen.

Aangenomen naar:

Joure: J. Voerman te Warns.

Intrede te:

Emlichheim (Bentheim): J. E. Goudappel. Tekst Ps. 51:17.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Tweemaal te:

Alphen a. d. Rijn: J. B. G. Kroes te Dmuiden en H. Kroes
te Leeuwarden.

Bedankt voor:

's-Gravenhage: G. Wisse te Arnhem.
Kampen: J. P. Meijering te Nieuwpoort.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Beroepen te:

Kampen: A. de Blois te Vlaardingse.

Bedankt voor:

Sluisrecht: J. Overduin te Gouda.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Aalburg en Heesteren: D. v. d. Wal te Barmveld.
Amelide: E. Schimmel te Jaarsveld.
Amsterdam: C. M. Luteijn te Rijnsburg en J. Kooij te Broek
op Langendijk.

Antwerpen: P. de Haan te Voorhout.

Beesd (toez.): H. Thijstra te Amstelveen.

Colmschate: G. van Rhijn te Devontor.

Elburg: M. Jongebloed te Veenendaal.

Ester: W. L. Mulder te Benthuizen.

Garijp (toez.): A. C. H. Vollenweider te Cabauw.

Steenwijkerwold: K. Hielkema te Kampen.

St. Jacobi Parochie (toez.): T. J. den Boer, eind. te Gro-
ningen.

Wilnis: F. F. J. v. d. Haasche te Krimpen a. d. Lek.

Zuid-Beijerland (toez.): C. J. van der Graaf te Kockengen (U).

Bedankt voor:

Etersheim o.a.: P. L. Kiehl te Hoorn.

Lage Zwaluwe: H. J. Houders te Zoeterwoude.

Nes op Ameland (toez.): T. J. den Boer, eind. te Groningen.

Aangenomen naar:

Kolderveen: J. A. Gerth van Wijk, em-pred. te Veenhuizen.

Oudshoorn (toez.): W. M. J. v. Linschoten te Oostzaan.

Afscheid van:

Nieuw-Dordrecht: J. N. Bakhuizen van den Brink. Tekst
2 Thess. 3:5.

Rotterdam: B. J. C. Rijnders. Tekst Efeze 1:10.

Intrede te:

Wapenveld: H. Steenbeek van Hoogeveen. Tekst Jes. 54:10.

— Jubileum. Ds W. L. Welter, pred. te 's-Gravenhage

en hofprediker van H. M. de Koningin, heeft 8 Febr. a.s. zijn
gouden ambtsjubileum te vieren.

De HOFBERG-Orgels

zijn de voornaamste
instrumenten van den
tegenwoordigen tijd.

Firma A. DE ZEEUW (N. G. Klijn)
Rosestraat 42a - Rotterdam